

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIII. Adeamus cum fiduciâ ad thronum Gratiae, ut misericordiam consequamur, & Gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Heb. 4. v. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Phantasia repræsentet sacrosanctam Humanitatem Redemptoris; atque idcirco abstrahendum animum ab omni sensibili, removendam omnem figuram reiiciendam omnem formam, & in solo Intelligibili continuò mentem defigendam. Nonne animæ valde sanctæ typus est sponsa, quæ hic loquitur? & nota tamen, quomodo loquatur. Dum actu ipso desiderat, ut sponsus occurrat sibi in alta Contemplatione, quin laboriosè meditando

inquirat, etiam desiderat infantem, & infantem pendentem ab ubere, ut potius in sinu matris tanquam throno gratiæ illum liceat intueri. *Quis mihi det te fratrem meum, suavitatem matris meæ, ut inveniam te fratri, & osculer te, & jam me nemo despicit.* Hæc est una ex præcipuis causis, ob quas voluit Deus humanâ carne vesti; ut tanto facilius illi jungatur, dum videmus factum unum ex nobis.

XXIII.

Adeamus cum fiducia ad thronum Gratiæ, ut misericordiam consequamur, & Gratiam inveniamus in auxilio operum.
Heb. 4. v. 16.

1. **C**onsidera, Christum ut verum Regem duplici gaudere throno. Unus est Gratiæ, alter Justitiæ. In isto Justitiæ considerabit, cum te iudicaturus advenerit post vitam, in illo Gratiæ considerat, dum vivimus. ideo unus est præsens, alter futurus. In throno Gratiæ sedet, ut nunc der cui libet, quod iuste petit. *Petite & accipietis.* Et in throno Justitiæ sedebit, ut der hoc solum, quod quisque est meritis. *Iudicabo te juxta vias tuas, & non parceret oculus meus super te, & non miserebor.* Ezech. 7. v. 3. Quæ igitur dementia tua, si, cum possis nunc adire Thronum Gratiæ, non adeas, sed expectes, dum ad thronum Justitiæ citeris. ideo dicit Apostolus: *Adeamus cum fiducia ad thronum Gratiæ,* quippe ad thronum Gratiæ quisque currit

prior, ad thronum Justitiæ non vocatus venit. Nunquid ergo negus est probrum, quod Dominus necesse habeat te invitare, ut ad ipsum venias, ipsi te commendes, ipsi tibi necessitates tuas exponas? Reus, quod refert? si eundem foret ad thronum Justitiæ, haberes sanè tanquam tuam causam trepidandi, dicendique: *Domine non intres in iudicium cum servo tuo.* Et cum adeundus sit thronus Gratiæ, non dubites, quantumvis Reus? *Exsponebit gratiam gratiæ,* hoc est, *gratiam, quam tibi faciet salvando te, exsponebit gratiæ, quam tibi fecerit redimendo te.* Zach. 4. v. 7.

2. Considera, qui sint fines, propter quos adendum est thronum gratiæ. duo sunt. primus est, ut consequamur veniam eorum, quæ male fecerunt.

fecimus. Secundus est, ut referamus gratiam ex æquo respondentem bono, quod faciendum est. Unde dicit Apostolus, *ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno.* Condonatio mali adscribitur Misericordiae, quæ nos invenit in statu tantæ miseriæ, qualis est status peccati, & eo nos liberat. *In reconciliatione meâ miserus sum tui.* Isa. 60. v. 10. & ideo hujus condonationis intuitu dicitur: *ut misericordiam consequamur.* Largitio virium faciendi bonum tribuitur Gratiæ. *Habemus gratiam, per quam serviamus placentes Deo, cum metu & reverentiâ, cum metu, ut Domino, cum reverentiâ ut Patri.* Hebr. 12. v. 18. & ideo harum intuitu virium dicitur: *& gratiam inveniamus in auxilio opportuno.* Neutrum beneficium consequi possumus ex merito, non remissionem mali, quod est peccatum, quia, quamdiu in peccato versamur, non sumus capaces meriti, tanquam inimici Dei. *Aliis finis odio habet peccatores.* Eccl. 12. v. 3. Non gratiam necessariam faciendi bonum; quia, quantumvis materia meriti sit terminus meriti, id est Gloria ad merendum proposita, ipsum tamen principium meriti, quod est Gratia, non est materia meriti. *Si gratia, jam non ex operibus, alioquin Gratia jam non est Gratia.* Rom. 11. v. 6. Quid ergo superest? superest, ut consequamur flagrantibus precibus. *Adeamus cum fiducia ad thronum Gratiæ, hoc est, cum fiducia loquendi, prout habet alia licet, quia quod supplicando impe-*

tratur, non fundatur in dignitate portigentis libellum supplicem, sed in bonitate recipientis. *Neque enim in justificationibus nostris prosterminamus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus multis.* Dan. 9. Itaque cum probè scias, quanti referat utroque hoc sine recurrere ad thronum Gratiæ, quare non recurris? manifestum est, tibi curæ non esse eos fines, si media negligas.

3. Considera, quid præcipuè faciendum, ut in te excites hanc fiduciam postulandi à Deo magnâ cum libertate, quod conducit ad salutem animæ tuæ. Figenda cogitatio in consideratione nihili tui. *Sine me nihil potestis facere.* Jo. 15. & certè nihil omnino ex temet ipso potes. non potes resurgere à malo, in quod incidisti: & longè minus facere quidquam boni potes: & tamen strictissima tibi incumbit obligatio faciendi, quod facere te ipso non potes. Quid igitur metuis? dubitasne, an, si recurras ad bonitatem Dei petens, ut tibi assistat, ut adjuvet, ut concedat, quo indiges ad debitam illi præstandam obedientiam, fortè te non exaudiat opportunè? nisi hoc casu Deus esset paratissimus ad exaudendum, injungeret mandata, & inspiraret consilia, quæ vires tuas superant. Et hoc tu metues fieri à Deo tam bono? *Adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ.* quia, quantumvis Deus aliàs dare nihil teneatur, nisi vi promissionis à se factæ, adeoque semper sit verum illum dare per gratiam, quidquid dat, nihilominus non potest, quin det, non so-

Ggg ggg 2 lum

lūm vi promissionis factæ, sed & mandatorum, ac consiliorum, quibus nunc obligat, nunc stimulat ad bene servendum. Loquere ergo animosè, cum fiducia, & auxilium à Deo pete: sed quale? quod ille judicaverit opportunum. Istud est, quod momentum habet, & istud etiam est, quod ab ipso petere semper & audenter debes. *Adeamus cum fiducia ad thronum Gratiæ, ut misericordiam consequamur, & Gratiam inveniamus in auxilio opportuno.* non solum in tempore opportuno, quale est tempus vitæ, in quo solo patet tribunal Gratiæ: *Ecce nunc tempus acceptabile: sed pariter in auxilio opportuno.* quia non quodvis auxilium semper eodem modo est opportunum, sed illud, cui Deus prævidet se responsurum. & istud continuò à Deo pete, ut caveas à malo, & facias bonum.

4. Considera, quàm scias te nihil ex te ipso posse, maguos addere animos debere, ut speres in Deo eo modo, quem diximus, & ab ipso postules auxilium opportunum ad omnia, quæ nunc præcipit, nunc inspirat duntaxat, sed adhuc magis addere debet animos, quòd scias te Divino præcepto obligari ad sperandum. *spera in Deo tuo.* *Os. 12. v. 6.* ita, ut, si hoc non facias, quantumvis indignum & sceleratum te cognoscas, illum offendas gravissimè, & quamprimum censearis inter ejus Rebelles maximè execrandos, quales sunt Rei læsæ Majestatis. *Va illis, quia in via Cain abierunt.* *Judæ 11.* Quid igitur petis amplius? *Adeamus*

cum fiducia ad thronum Gratiæ. si Princeps tibi insinaret, quamprimum de favore suo desperares, dicens: *Mala est iniquitas mea, quam ut veniam merear.* *Gen. 4. v. 13.* fore, ut etiam ipse succenscat, & tanquam rebellem æreum projiciat à conspectu suo, an ad sperandum requireres? & non aliud requiris respectu Dei: *Desperam filij nationes hominum, & sciant, quia nullus speravit in Domino, & confusus est.* *Ecel. 2. v. 9.* Cur igitur tu non esse velis, qui sperando confidendum sufficit te illorum esse de numero, qui sperant, & non præsumunt. *Ecce sunt, qui præsumunt? sunt illi, qui consequi salutem sine labore suo volunt.* Audi, quomodo hinc loquatur Apostolus: *Adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno.* si tota ratio beneficii debet consistere in auxilio opportuno, utique & nobis aliquid ex parte nostra agendum est, ut salvi simus; aliam acciperes auxilium, hoc est, aliquid ad actum operis, quod hoc, sed exemptionem ab opere, hæc vero nulli conceditur. *Operum Christi pati, & ita intrare in gloriam suam.* *Luc. 24.* Ceterum si verè à Deo non exemptionem sed auxilium postulas, ecce quàm sublime possis evolare cætus alis fiducia. dicere Deo patris, te sine dubitatione speratum in ipso, quoniam ita præciperet, quid enim non præciperet, nihilominus speratum, ut prius, ob solam æstimationem, quam habes de ejus bonitate. *Hoc est agere*

cum ipso, ut decet Dominum tam benignum supra quam credi possit. *Etiā si occiderit me, in ipso sperabo.* ita te quoque dicere oportet, ut eum tractes pro merito. sed ut ostendas te quoque

ex parte tua non omitturum, quod facere par est, mox adiungendum est: *Veruntamen vias meas in conspectu ejus arguam, & ipse erit Salvator meus*
Job. 13. v. 15.

XXIV.

Fidem posside cum Amico in paupertate illius, ut & in bonis illius letaris. Eccl. 12. v. 18.

Considera, quamdiu felix est aliquis, discernere non posse inter amicos veros & falsos, quia tam isti quam illi pariter circumstant ad exhibenda obsequia. Ut discernat, necesse est, etsi grave accidat, mutare fortunam, & ex felice, cum minime putaret, fieri miserum. *In malitia illius amicus agnitus est.* Eccl. 12. v. 9. & hem unam e præcipuis causis, ob quas Rex gloriæ, si ita loqui liceat, sortem mutat, & e sublimissimo Majestatis suæ throno jam jam sit descendere paratus, ut in stabulo nascatur. Vult esse manifestā fidelitatem amantium. o quam multi etiam eorum, qui illum adorabant, quamdiu de throno suo liberali manu thesauros deplebat in populos, dum jacere nunc vident in præsepio nudum, argentem, gementem, ita illum fastidient, ut nec nosse quidem juraturi sint! Tu quid ages? an videris tibi satis paratus ad assistendum, & adhaerendum etiam in tali statu Paupertatis extremæ? Beatus eris, si hoc feceris. certò persuadere tibi potes, cum aliquando iterum occupaverit solium, unde nunc descen-

dit, nemini largiora daturum præmia in fortuna propria, quam qui cum non deseruit in adversa. *Fidem posside cum Amico in paupertate illius, ut & in bonis illius letaris.*

2. Considera, quid sit esse fidelem JESU in statu suo paupere. *Fidem posside cum Amico in paupertate illius.* Est libenter ferre cum ipso similem Paupertatem, & est libenter eam sublevare. Primum sit relinquendo propter Christum, quidquid proprii possidetur: Alterum servando quidem, sed ut piè subinde inter pauperes dispenses. Credes fortassis hoc secundum gratius illi fore, cum verbis tam disertis dixerit: *Quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis.* Sed vehementer falleris. primum illi gratius est. Amor, quo ad sua feruntur commoda, multis proprium fascinat intellectum, ut videatur laudabilius, salubrius, consultius sublevare quam sustinere Domini Paupertatem. Non est ita. quem putas in Evangelio laudatum magis Zacharum elemosynarium etiam præclarissimum, an Petrum, Jacobum, Joannem, Andream,
Ggg ggg 3 qui